

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 19214/2022
23.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Петковић, адвокат из ..., против тужене Предшколске установе „Наша радост“ Смедерево, коју заступа Градско правобранилаштво Града Смедерева, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 79/2020 од 20.05.2020. године, у седници већа одржаној 23.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 79/2020 од 20.05.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 79/2020 од 20.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гж 79/2020 од 20.05.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Смедереву П 1133/2018 од 09.09.2019. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу, на име неосновано наплаћене цене услуга боравка детета тужиоца, мал. ББ у вртићу „Дизниленд МЗ Славија“, за период од 01.04.2011. године до 31.03.2012. године, исплати износ од 20.000,00 динара, са законском затезном каматом од 27.04.2018. године, као дана подношења тужбе до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП) Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији

као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажном пресудом одбијен је као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу исплати неосновано наплаћене цене услуга боравка детета тужиоца, мал. ББ у вртићу „Дизниленд МЗ Славија“, због застарелости потраживања. Ово због тога што се потраживање односи на период од 01.04.2011. године до 31.03.2012. године, а тужба у овој правној ствари је поднета 27.04.2018. године, након истека рокова прописаних чл. 372. и 376. Закона о облигационим односима.

Нижестепени судови су, на основу утврђеног чињеничног стања, донели одлуку у складу са правним ставом, усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 09.02.2016. године, према ком се, без обзира да ли су тужбе поднете због стицања без основа или накнаде штете, на рок застарелости примењују одредбе члана 372. односно 376. ЗОО (три године од доспелости), па се оштећени не могу користити дужим роковима застарелости из члана 371. ЗОО, пошто је закон одредио рок застарелости за ову врсту потраживања.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

Зато је на основу члана 404. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.04.2018. године. Вредност предмета спора је износ од 20.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић